

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 58487-8/ODK-2016

Praha 26. července 2016

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly (dále též jako „odvolací orgán“) v souladu s ustanovením § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodlo podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, o odvolání pana Mgr. Bc. Jakuba Michálka, narozeného dne 6. února 1989, bytem Zenklova 193, 182 00 Praha 8 (dále jako „žadatel“ nebo „odvolatel“), proti rozhodnutí Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy (dále také „povinný subjekt“), ze dne 13. června 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 910592/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace,

t a k t o :

Rozhodnutí Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, ze dne 13. června 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 910592/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, se ruší a v ě c s e v r a c í povinnému subjektu – Hlavnímu městu Praha, Magistrátu hlavního města Prahy k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Ministerstvu vnitra bylo dne 14. dubna 2016 povinným subjektem (jeho dopisem z téhož dne, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 555291/2016) elektronicky zasláno v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 InfZ odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 15. března 2016, č. j. S-MHMP 376800/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace.

Žadatel, který je zároveň zastupitelem hlavního města Prahy, se dne 3. března 2016 v souladu s InfZ a zákonem č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, obrátil na povinný subjekt s žádostí o poskytnutí přístupových údajů „do modulů/aplikací KDF (Kniha došlých faktur) a BAR (Balancování rozpočtu) systému Gordic GINIS, který používá Magistrát hlavního města Prahy“. Žadatel mimo jiné uvedl, že předmětné přístupové údaje v minulosti obdržel, nicméně mu byly „v nedávné době z neznámých důvodů odebrány“. Povinný subjekt žadateli požadované přístupové údaje poskytnout odmítl.

Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím ze dne 27. dubna 2016, č. j. MV-58487-3/ODK-2016, zrušilo rozhodnutí povinného subjektu ze dne 15. března 2016, č. j. S-MHMP 376800/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, a vrátilo věc povinnému subjektu k novému projednání.

Ministerstvu vnitra byla dne 10. června 2016 spolu se spisovým materiálem předána žadatelova stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, povinný subjekt tak učinil svým dopisem ze dne 9. května 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016 OVO, č. j. MHMP 1030573/2016. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že povinný subjekt poté, co bylo zrušeno jeho rozhodnutí ze dne 15. března 2016, se vyřizováním žadatelovy žádosti vůbec nezabýval.

Následně dne 14. června 2016 povinný subjekt doplnil spisový materiál o své rozhodnutí o odmítnutí žadatelovy žádosti o poskytnutí informace ze dne 13. června 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 910592/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace.

Ministerstvo vnitra postup povinného subjektu svým rozhodnutím ze dne 21. června 2016, č. j. MV-58487-6/ODK-2016, potvrdilo – povinný subjekt při vyřizování žadatelovy žádosti přestal být nečinným a dodatečně vydal rozhodnutí o odmítnutí žadatelovy žádosti o poskytnutí informace, čímž žadatelovu žádost vyřídil.

Dne 12. července 2016 bylo Ministerstvu vnitra povinným subjektem (jeho dopisem z téhož dne, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 121532/2016) elektronicky zasláno v souladu s ustanovením § 16 odst. 2 InfZ odvolání žadatele proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 13. června 2016, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 910592/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace (dále jako „napadené rozhodnutí“). Z předloženého spisu vyplynulo následující:

Poté, co bylo rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 27. dubna 2016, č. j. MV-58487-3/ODK-2016 zrušeno rozhodnutí povinného subjektu ze dne 15. března 2016, č. j. S-MHMP 376800/2016, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, vydal povinný subjekt dne 13. června rozhodnutí, sp. zn. S-MHMP 454563/2016, č. j. MHMP 910592/2016, kterým žadatelovu žádost znovu odmítl. Předmětné (druhé) rozhodnutí povinného subjektu bylo žadateli prostřednictvím systému datových schránek doručeno dne 15. června 2016.

V napadeném rozhodnutí povinný subjekt podotýká, že ačkoli žadatel odkazuje na § 51 odst. 3 písm. b) zákona o hlavním městě Praze, jeho podání je třeba vyhodnotit jako zastupitelovu žádost o informaci podle § 51 odst. 3 písm. c)

zákona o hlavním městě Praze. Povinný subjekt uvádí, že se řídil rozhodnutím Ministerstva vnitra 27. dubna 2016, č. j. MV-58487-3/ODK-2016, a stanoviskem odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra č. 1/2016 – Právo člena zastupitelstva obce na informace. Povinný subjekt se zabývá přezkoumáním, zda se v posuzovaném případě jedná o informaci, která souvisí s výkonem funkce zastupitele. Povinný subjekt z textu prvního rozhodnutí Ministerstva vnitra (č. j. MV-58487-3/ODK-2016) vyvozuje, že Ministerstvo vnitra má za to, že argument povinného subjektu, že zastupiteli nebyla požadovaná informace poskytnuta z důvodu, že se nejedná o informaci související s výkonem funkce zastupitele, je bezpředmětný. Proto povinný subjekt zdůvodňuje význam posouzení, zda zastupitel (v konkrétním případě) žádá o poskytnutí informace související s výkonem své funkce či nikoli. Následně povinný subjekt věnuje pozornost modulům systému GINIS – modulu KDF a modulu BAR. Povinný subjekt zdůrazňuje, že jde o „živé databáze“. Povinný subjekt popisuje, jaké údaje vkládají proškolené osoby s přístupem do předmětných databází. Na základě skutečnosti, že pouze oprávněným osobám je umožněno do daných databází vstupovat a činit v nich úpravy, dospívá povinný subjekt k závěru, že právo zastupitele na informace nemůže zahrnovat „právo přímého vstupu“ do předmětných živých databází – tedy že požadované přístupové údaje nejsou informací podle § 51 odst. 3 písm. c) zákona o hlavním městě Praze. Následně povinný subjekt zhodnotil žadatelovu žádost z hlediska InfZ. Povinný subjekt dovozuje, že žadatelovu žádost je možno odmítnout s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) InfZ a to s ohledem na povahu dat, které jsou do daných databází vkládány. Povinný subjekt v této souvislosti zmiňuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. února 2013, sp. zn. 4 As 23/2012. Povinný subjekt si je vědom skutečnosti, že podle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ informace může být odmítnuta – povinný subjekt však nemá povinnost tak učinit. Povinný subjekt vyjadřuje svůj nesouhlas s tvrzením žadatele, že systém GINIS nemůže být tzv. významným informačním systémem dle zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti). Povinný subjekt je přesvědčen, že s ohledem na zákon o kybernetické bezpečnosti a jeho požadavek „řídít přístup osob k významnému informačnímu systému“, je legitimní, aby žadateli, který má zájem do informačního systému pouze nahlížet, neposkytnout požadované přístupové údaje. Právo žadatele požadovat výstupy z předmětných databází však podle slov povinného subjektu dotčeno není. Povinný subjekt se pro úplnost zabýval posouzením, zda existuje další zákonný důvod pro odmítnutí žadatelovy žádosti. Povinný subjekt dospěl k závěru, že žadatelovu žádost ve vztahu k databázi KDF je třeba odmítnout i na základě § 8a InfZ – v databázi jsou totiž obsaženy i osobní údaje. Napadené rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 15. června 2016.

Proti rozhodnutí povinného subjektu podal žadatel dne 29. června 2016 své odvolání (odvolání je datováno na den 15. června 2016). Odvolatel rekapituluje postup při vyřizování jeho žádosti. Odvolatel nesouhlasí s názorem povinného subjektu, že důvodem pro odmítnutí žadatelovy žádosti může být skutečnost, že přístup do daných databází „je přidělen pouze oprávněným osobám“, protože takový postup nemá oporu v InfZ. Odvolatel se neztotožňuje ani s tvrzením povinného subjektu, že poskytnutí předmětných přístupových údajů žadateli není možné, protože žadatel by tímto způsobem získal přístup k osobním údajům – žadatel

upozorňuje, že o přístupové údaje žádal zároveň v režimu zákona o hlavním městě Praze. Dále žadatel polemizuje s přesvědčením povinného subjektu, že požadovanou informací je možno odmítnout s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) InfZ; žadatel rovněž nemá za to, že na posuzovaný případ by bylo možno aplikovat rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. února 2013, sp. zn. As 23/2012, a to z důvodu, že systém GINIS „je modulární systém, kde každý jeden modul má jiné určení a využití“. Odvolatel konstatuje, že živou databází faktur lze jen stěží „považovat za realizační systém vnitřních pokynů a personálních předpisů povinného subjektu“. V souvislosti se zařazením systému GINIS pod pojem „významný informační systém“, odvolatel uvádí, že „skutečnost, že daný informační systém je považován za významný informační systém, či nikoliv, nemůže být důvodem pro odepření přístupu pro nahlížení“.

Ve svém dopise ze dne 12. dubna 2016, jímž předložil Ministerstvu vnitra spisový materiál, povinný subjekt k žadatelovu odvolání uvedl, že bylo podáno včas.

II.

Ministerstvo vnitra se v rámci odvolacího řízení nejdříve zabývalo svou věcnou příslušností k rozhodnutí o podaném odvolání a dále otázkou včasnosti jeho podání.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadované informace (poskytnutí přístupových údajů do modulů KDF a BAR systému Gordic GINIS, který používá povinný subjekt), jež nepochybně spadá do samostatné působnosti hlavního města Prahy. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 2 správního řádu ve spojení s ustanovením § 16 odst. 2 zákona o hlavním městě Praze konstatovat, že nadřízeným orgánem Hlavního města Prahy je Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas, tj. ve lhůtě stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 InfZ.

III.

Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí, a to z hlediska jeho souladu s právními předpisy a v rozsahu námitek odvolatele. Ministerstvo vnitra došlo k závěru, že odvolání je důvodné. Vycházelo přitom z následujících skutečností.

Žadatel měl v minulosti do daných databází přístup – tento přístup mu byl však odebrán, požádal proto o přístupové údaje znovu.

Podle § 4a odst. 2 písm. e) a f) InfZ je možné, aby povinný subjekt žadatelovu žádost vyřídil sdělením přístupových údajů do informačního systému povinného subjektu – žadatel tak získá přístup k informacím, které budou v průběhu času aktualizovány (měněny, doplňovány, ...). Lze tudíž konstatovat, že InfZ přímo počítá se situací, že žadatel bude požadovat přístupové údaje do „živé databáze“.

V první řadě je třeba povinný subjekt upozornit na skutečnost, že ve svém předchozím rozhodnutí Ministerstvo v žádném případě nedovodilo, že odmítnout zastupiteli poskytnutí informace, kterou požaduje v režimu zákona o hlavním městě Praze z důvodu, že zastupitel požaduje informaci, která nesouvisí s výkonem jeho funkce, je „bezpředmětným argumentem“, jak je mylně přesvědčen povinný subjekt.

Ve svém předchozím rozhodnutí Ministerstvo vnitra povinnému subjektu vytklo, že jeho rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace de facto není odůvodněno, proto Ministerstvo vnitra povinný subjekt upozornilo na § 68 odst. 3 správního řádu, kde je vyjmenováno, co má být v odůvodnění rozhodnutí uvedeno. Následně Ministerstvo vnitra uvedlo:

V předkládacím dopise povinný subjekt představuje další důvod pro odmítnutí žadatelovy žádosti – databáze obsahují „i data, která nikterak nesouvisí s výkonem žadatelovy funkce“. Důvod zmíněný v předkládacím dopise je vzhledem k výše uvedenému bezpředmětný (lze dodat, že relevantní je odůvodnění rozhodnutí, nikoli případné dodatečné zdůvodnění v předkládacím dopise).

Bezpředmětnost argumentu povinného subjektu tudíž byla dovozena z důvodu, že povinný subjekt daný argument neuvedl v textu odůvodnění svého (prvního) rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, nýbrž jej použil až v textu předkládacího dopisu určenému Ministerstvu vnitra. Rozhodnutí povinného subjektu musí být odůvodněno; to v případě rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace znamená, že argumenty vedoucí povinný subjekt k neposkytnutí informace musí být obsaženy v textu odůvodnění daného rozhodnutí. Argumenty, které povinný subjekt použije „mimo text odůvodnění“, nemají relevanci. Skutečnost, že povinný subjekt své rozhodnutí neodůvodnil dostatečně, nelze zhojit tím, že povinný subjekt (odvolacímu orgánu) dodatečně osvětlí, co jej vedlo k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace.

Není pochyb o tom, že povinný subjekt v případě zastupitelovy žádosti o poskytnutí informace v režimu zákona o hlavním městě Praze musí nejprve posoudit, zda zastupitel požaduje informaci, na níž má nárok z titulu své funkce. Problematikou práva zastupitele na informace se podrobně zabývá stanovisko odboru veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra č. 1/2016 – Právo člena zastupitelstva obce na informace (předmětné stanovisko je možno nalézt na této internetové adrese: <http://www.mvcr.cz/odk2/clanek/odbor-verejne-spravy-dozoru-a-kontroly.aspx?q=Y2hudW09NA%3d%3d>), závěry tohoto stanoviska jsou použitelné i na zastupitele hlavního města Prahy. Povinný subjekt na toto stanovisko odkazuje. V této souvislosti odvolací orgán upozorňuje, že stanovisko odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, které zmiňuje odvolatel ve svém odvolání (č. 7/2011) bylo zrušeno a nahrazeno právě stanoviskem č. 1/2016.

V této souvislosti pokládá Ministerstvo vnitra vhodné vyjádřit se k námitce odvolatele, že nelze přijmout argument povinného subjektu, že poskytnutím požadovaných přístupových údajů by žadatel získal přístup k osobním údajům, protože o informaci požádal jako zastupitel v režimu zákona o hlavním městě Praze, tudíž i osobní údaje jsou mu poskytnutelné. V posuzovaném případě si je však povinný subjekt vědom skutečnosti, že žádá-li zastupitel o poskytnutí informace

související výkonem funkce zastupitele, zastupitel má nárok na poskytnutí této informace, aniž by bylo třeba chránit (případně) osobní údaje. V posuzovaném případě však povinný subjekt dospěl k závěru, že požadovaná informace není informací podle § 51 odst. 3 písm. c) zákona o hlavním městě Praze. Žádá-li zastupitel o informaci, na níž nárok z titulu své funkce nemá, je § 8a InfZ uplatnitelný. V posuzovaném případě povinný subjekt odmítl „poskytnutí přístupu k osobním údajům“ zastupiteli z důvodu, že dle názoru povinného subjektu zastupitel nežádá o informaci podle § 51 odst. 3 písm. a) zákona o hlavním městě Praze.

Povinný subjekt popisuje, jaká data jsou do předmětných databází (modulů systému GINIS) vkládána, a zdůrazňuje, že „osoby s přístupem do těchto modulů jsou osoby, které jsou oprávněné, a za tímto účelem náležitě proškolené, ke vkládání předepsaných dat“. Povinný subjekt uvádí, že do modulu KDF jsou vkládány „údaje týkající se veškerých faktur doručených povinnému subjektu“ a že do modulu BAR jsou vkládána „díličí data, jejichž následným zpracováním dochází k vytvoření podkladů pro vyhotovení celkového rozpočtu organizace“. Povinný subjekt vyjadřuje názor, že právo zastupitele na informace podle zákona o hlavním městě Praze nezahrnuje právo přímého vstupu do předmětných živých databází (modulů systému GINIS), nicméně právo na výstupy z daných databází touto skutečností není dotčeno.

Lze říci, že důvodem pro neposkytnutí přístupových údajů, které požaduje žadatel – zastupitel (v režimu zákona o hlavním městě Praze), je de facto přesvědčení povinného subjektu, že právo zastupitele na informace nezahrnuje právo přímého vstupu do daných živých databází. Ve svém minulém rozhodnutí povinný subjekt „argumentoval“ obdobným způsobem – tvrzení, že přístup do systému GINIS by byl pro zastupitele „nestandardní“ a „nevhodný“. Závěr povinného subjektu, že podle zákona o hlavním městě Praze zastupitel nemá právo na požadované přístupové údaje, neplyne z předchozího textu odůvodnění rozhodnutí.

Ve stanovisku č. 1/2016 odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, kterým se podle svých slov povinný subjekt řídil, je uvedeno následující:

Lze tudíž učinit díličí závěr, podle něhož má každý zastupitel právo – zjednodušeně řečeno – na veškeré informace vypovídající o samostatné působnosti obce.

Povinný subjekt specifikuje, jaká data jsou do daných modulů systémů GINIS vkládána, přičemž z údajů uvedených povinným subjektem nelze např. dospět k závěru, že data obsažená alespoň v jedné z databází by bylo možno označit za informace, které nevypovídají o samostatné působnosti hlavního města Prahy. Odvolací orgán nevidí důvod, proč by zastupitel neměl mít právo získat přístupové údaje „k živým databázím“, jsou-li v nich obsaženy informace vypovídající o samostatné působnosti hlavního města Prahy. Povinný subjekt v napadeném rozhodnutí výslovně uvádí, že jeho závěr o neposkytnutelnosti požadovaných přístupových údajů do daných databází nic nemění „na skutečnosti, že žadatel může mít právo na výstupy z těchto databází (ačkoli hodnocení takového práva není předmětem tohoto rozhodnutí)“. Tomuto názoru však přisvědčit nelze – aby povinný subjekt mohl posoudit, zda má žadatel právo na poskytnutí přístupových údajů do

daných databází, je nutno zkoumat, jaká data jsou v těchto databázích obsažena – tedy k jakým datům by žadatel prostřednictvím sdělených přístupových údajů mohl získat přístup.

Povinný subjekt nezohledňuje, že žadatel – zastupitel, požaduje přístupové údaje, aby mohl do daných databází nahlížet, čímž nezíská, ani nemůže získat, oprávnění do databází vkládat data či do nich jakkoli jinak zasahovat. Je samozřejmé, že pouze určitý okruh osob (zaměstnanců povinného subjektu) má „plný přístup“ do daných modulů systému GINIS a že tyto osoby, které do modulů vkládají předepsaná data, byly „náležitě proškoleny“. Tato skutečnost však neznamena, že je vyloučeno, aby, žadatel, který je zastupitelem, získal prostřednictvím požadovaných přístupových údajů právo do obou databází nahlížet. Nelze v této souvislosti nezmínit, že žadatel toto právo v minulosti měl, nicméně mu bylo v souvislosti s usnesením Rady hlavního města Prahy č. 2880 ze dne 24. listopadu 2015, kterým byl systém GINIS určen jako významný informační systém podle zákona o kybernetické bezpečnosti, odebráno.

Je možno uzavřít, že povinný subjekt sice vyjádřil přesvědčení, že zastupitel hlavního města Prahy by neměl mít z titulu své funkce právo na poskytnutí požadovaných přístupových údajů, nicméně neuvedl žádný argument, o nějž by své přesvědčení mohl opřít.

Povinný subjekt dospěl k závěru, že zastupitel nemá – v režimu zákona o hlavním městě Praze, nárok na poskytnutí požadovaných přístupových údajů, proto žadatelovu žádost posoudil z hlediska InfZ. Procesní postup povinného subjektu je správný.

Pokud by bylo jednoznačné, že zastupitel nemá na požadované přístupové údaje nárok – tudíž je s jeho žádostí nakládat jako s žádostí „běžného žadatele“ podle InfZ, (částečné) odmítnutí žadatelovy žádosti na základě § 8a InfZ, by mohlo být souladné s právní úpravou. Povinný subjekt uvádí – ve vztahu k databázi KDF, že „není schopen umožnit vstup do databáze tak, aby měl nahlízející k dispozici pouze informace osobní údaje neobsahující“. Odmítnutí žadatelovy žádosti podle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ však v posuzovaném případě nemůže přicházet v úvahu.

Podle § 11 odst. 1 písm. a) InfZ platí, že *povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu*. V posuzovaném případě si je povinný subjekt vědom, že dané ustanovení nelze interpretovat jako „povinnost odmítnout poskytnutí informace“.

Povinný subjekt má bezpochyby možnost určitý okruh informací neposkytnout – záleží na jeho správním uvážení, jaký bude jeho další postup. V této souvislosti nelze nezmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. ledna 2008, č. j. 5 As 28/2007 – 89. Právní věta tohoto rozsudku zní: *Za interní pokyn ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, nelze stricto sensu považovat každý akt, který správní orgán takto označí. Rozhodný je vždy obsah konkrétního pokynu nebo jiného aktu.*

Dále Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 17. února 2011, č. j. 1 As 105/2010 – 73, odkazuje na předchozí rozsudky, které se týkají posuzované problematiky, a znovu zdůrazňuje, že *pokud se interní předpisy týkají výkonu veřejné správy navenek, nelze je, jakkoli jsou takto označeny, považovat za informace vyloučené z práva na jejich poskytnutí těm, jichž se postupy v nich upravené bezprostředně týkají. Rozhodující je vždy pouze ta skutečnost, zda takový pokyn obsahuje informace, týkající se výkonu veřejné správy navenek, či se jedná výlučně o akt organizační, metodický nebo řídicí, který zásadně nemůže ovlivnit subjekty jiné než ty, které mu z hlediska služební podřízenosti pod disciplinární odpovědností podléhají.* Právní věta z tohoto rozsudku je následující: *Povinný subjekt musí v odůvodnění rozhodnutí, jímž odepřel poskytnutí požadované informace z důvodu dle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, uvést všechny své úvahy, kterými se řídil při výkonu správního uvážení.*

Z uvedeného plyne závěr, že povinný subjekt musí své rozhodnutí, že informaci neposkytne, s ohledem na § 11 odst. 1 písm. a) InfZ náležitě odůvodnit. V odůvodnění svého rozhodnutí se musí zabývat dvěma otázkami. První z nich je posouzení, zda je jedná o pokyn či předpis vnitřní (případně personální předpis povinného subjektu). Následně povinný subjekt musí odůvodnit, proč je požadovaná takové povahy, že je nezbytné ji chránit a utajit před žadatelem. Odvolací orgán podotýká, že pro splnění podmínky, že se tato informace *vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu*, je třeba, aby požadovaná informace směřovala skutečně pouze k „vnitřním poměrům povinného subjektu či jeho personálním předpisům“; to znamená, že se požadovaná informace netýká otázek vztahujících se k činnosti povinného subjektu navenek – tedy k jeho činnosti vůči třetím osobám (osobám nepodřízených povinnému subjektu).

Povinný subjekt odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. února 2013, č. j. 4 As 23/2012-20, protože má za to, že závěry tohoto rozsudku lze aplikovat i na posuzovaný případ. Odvolatel s přesvědčením povinného subjektu nesouhlasí, protože v posuzovaném případě se dle jeho názoru jedná o odlišnou situaci, kterou daný rozsudek neřeší. Rozsudek Nejvyššího správního soudu mimo jiné posuzoval oprávněnost požadavku na poskytnutí „výpisu ze systému GINIS“, který doloží, jak bylo konkrétní podání předáváno v rámci Jihomoravského kraje.

Nejvyšší správní soud se ztotožnil s názorem, Městského soudu v Praze, že systém GINIS – jako elektronický evidenční systém spisové dokumentace povinného subjektu, *obsahuje právě jen informace týkající se vnitřní organizace povinného subjektu. Ze správního spisu totiž městský soud zjistil, že GINIS je elektronický evidenční systém spisové služby JMK, tedy informací, jak v rámci vnitřní organizace povinný subjekt provádí a zajišťuje tok dokumentů, a jak vedoucí zaměstnanci přidělují práci svým podřízeným.*

Nejvyšší správní soud uvedl, že systém GINIS *obsahuje toliko informace, jak se v rámci vnitřní organizace JMK provádí a zajišťuje tok dokumentů a jak je přidělována práce jednotlivým pracovníkům. Jeho obsah je tak výlučně organizační a řídicí a zásadně nemůže ovlivnit subjekty jiné, než ty, jimž je určen, tedy*

pracovníky úřadu, podobně jako je tomu např. u organizačního řádu, spisového řádu, skartačního řádu či docházkového systému. Výpis ze systému GINIS sice není sám o sobě vnitřním předpisem (jak na to správně poukázal stěžovatel), jedná se však o systém, který s vnitřními předpisy JMK bezprostředně souvisí (vztahuje se k nim) a jedná se tudíž o podchycení informací týkající se pouze pracovníků JMK ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., jejichž poskytnutí může povinný subjekt omezit. Nejvyšší správní soud se tak ztotožňuje se závěrem městského soudu, že žalovaný nepochybil, pokud stěžovatelem požadovanou informaci (výpis ze systému GINIS) neposkytl.

Je však třeba si uvědomit, že každé soudní rozhodnutí je nutno chápat v souvislosti s kontextem řešeného případu. Je pravdou, že soud označil systém GINIS jako „elektronický evidenční systém spisové dokumentace povinného subjektu“ – učinil tak však ve vztahu k žádosti o poskytnutí „výpisu ze systému GINIS“, aby se žadatel mohl seznámit s „pohybem“ konkrétního dokumentu v rámci povinného subjektu. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. února 2013, č. j. 4 As 23/2012-20, nelze v žádném případě dovodit, že jakoukoli žádost o poskytnutí informace týkající se systému GINIS, je možno odmítnout s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) InfZ. Soud se zabýval systémem GINIS, pouze jako „systémem evidence spisů“, ve vztahu k žadatelově žádosti nebyl důvod rozebírat další „funkce“ systému GINIS.

Odvolatel popisuje, že systém GINIS je „modulární systém, kde každý jeden modul má jiné určení a využití“. Následně odvolatel konstatuje, že „jen stěží lze proto živou databázi faktur považovat za realizační systém vnitřních pokynů a personálních předpisů povinného subjektu“. Se slovy odvolatele se odvolací orgán ztotožňuje. Povinný subjekt specifikoval, jaká data jsou vkládána do modulu KDF a modulu BAR systému GINIS – z uvedeného nelze vyvodit, že na tyto dva moduly systému GINIS by bylo možno vztahovat rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. února 2013, č. j. 4 As 23/2012-20 – tedy že by se v posuzovaném případě mohlo jednat o informaci, *jak v rámci vnitřní organizace povinný subjekt provádí a zajišťuje tok dokumentů, a jak vedoucí zaměstnanci přidělují práci svým podřízeným*. Rovněž je nepochybné, že žadatelova žádost o poskytnutí informace nevykazuje podobnost s případem žádosti o „výpis ze systému GINIS“. Rovněž lze znovu zdůraznit, že žadatel je zastupitelem hlavního města Prahy.

Povinný subjekt argumentuje skutečností, že systém GINIS byl usnesením Rady hlavního města Prahy č. 2880 ze dne 24. listopadu 2015 určen jako významný informační systém podle zákona o kybernetické bezpečnosti. Předmětem přezkumu postupu povinného subjektu podle InfZ, resp. přezkumu napadeného rozhodnutí, které bylo vydáno v souvislosti s InfZ, není (ani nemůže být) posouzení oprávnění Rady města hlavního města Prahy prohlásit systém GINIS za významný informační systém podle zákona o kybernetické bezpečnosti (a s ním související vyhlášky č. 317/2014 Sb., o významných informačních systémech a jejich určujících kritériích, ve znění pozdějšího předpisu). Je nicméně zřejmé, že skutečnost, zda může být systém GINIS významným informačním systémem, je z hlediska InfZ irelevantní. Jak je uvedeno výše – skutečnost, že do konkrétní databáze může vkládat data výhradně k tomu oprávněná osoba, nevylučuje právo jiné osoby do dané databáze pouze

nahlížet (na základě sdělených přístupových údajů).

Ministerstvo vnitra povinnému subjektu znovu připomíná, že ustanovení InfZ, která umožňují omezit právo žadatele na informace, musejí být vykládána restriktivně – tím spíše je nepřijatelné, aby povinný subjekt libovolně dovozoval či vytvářel další důvody omezení práva na informace. InfZ neobsahuje žádné ustanovení, které by povinnému subjektu umožňovalo odmítnout poskytnutí požadované informace na základě přesvědčení, že omezení přístupu žadatele do daných databází odpovídá určitému ustanovení zákona o kybernetické bezpečnosti (konkrétně § 5 odst. 2 písm. i) zákona o kybernetické bezpečnosti, které zařazuje *řízení přístupu osob ke kritické informační infrastruktuře nebo k významnému informačnímu systému* mezi organizační opatření podle tohoto zákona).

IV.

Z výše uvedených důvodů odvolací orgán v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu přistoupil ke zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí a vrácení věci povinnému subjektu k novému projednání, protože neshledal důvod pro jiný postup.

P o u č e n í o p r a v n ě m p r o s t ř e d k u:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. b) InfZ nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

Vyřizuje: Mgr. Markéta Kovandová
tel. č.: 974 816 415
e-mail: marketa.kovandova@mvcv.cz

Rozdělovník:

1. Prvopis rozhodnutí bude po nabytí právní moci a jejím vyznačení zaslán povinnému subjektu (doporučeně s dodejkou) – Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy, Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1; k sp. zn. S-MHMP 454563/2016.
2. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím systému datových schránek povinnému subjektu – Hlavnímu městu Praze, Magistrátu hlavního města Prahy, Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1; k sp. zn. S-MHMP 454563/2016.
3. Stejnopis rozhodnutí bude doručen prostřednictvím systému datových schránek odvolateli – Mgr. Bc. Jakub Michálek – ID DS: 4memzkm.
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.